

Til Folketingets Erhvervsudvalg

MINISTEREN

Den 30. maj 2005

J.nr. 448

Folketingets Erhvervsudvalg har med skrivelse af 25. april 2005 anmodet om min besvarelse af spørgsmål 23 vedr. almindelig del.

Spørgsmål 23:

”Ministeren bedes oversende oversigt over de svenske regler for gældsinformation og medsende svenskerens vurdering af den svenske gældsinformations effekt i forhold til antallet af borgere, der kommer i gældsklemme og endelig redegøre for, om elementer af en sådan information kan have relevans i dansk sammenhæng.”

Svar:

I forlængelse af mit svar af 11. maj 2005, hvorefter jeg har anmodet de svenske myndigheder om bidrag, skal jeg herefter vende tilbage til besvarelsen af dette spørgsmål.

Ved besvarelsen af spørgsmålet lægger jeg til grund, at der henvises til de svenske regler om gældsrådgivning.

I henhold til den svenske gældssaneringslov skal alle kommuner give vejledning i budget og gælds-spørgsmål. Den svenske lovgivning om gældssanering vedlægges.

For så vidt angår de svenske vurderinger af gældsinformationens effekt foreslås det i en betænkning fra august 2004 vedrørende forslag til en ny gældssaneringslov at udvide den rolle som de kommunale gældsrådgivere spiller i det svenske system, således at rådgiverne også medvirker under en efterfølgende gældssanering.

Ifølge den nuværende gældssaneringslov skal skyldnere først have gjort et "eget forsøg" på at afvikle gælden, før der kan blive tale om gældssanering. Da der er blevet stillet høje krav til gennemførelsen af dette eget forsøg, har størstedelen af de svenske skyldnere rettet henvendelse til de kommunale rådgivere for at få støtte og vejledning. Dette krav om et eget forsøg har ikke haft den ønskede effekt, hvilket ses ved, at de fleste sager går videre til gældssanering. I betænkningen foreslås det derfor at afskaffe kravet om et eget forsøg, og i stedet anvende de frigivne ressourcer hos de kommunale rådgivere til at assistere skyldnerne under selve gældssaneringen.

Der er ikke i øvrigt foretaget officielle vurderinger af det svenske systems effektivitet. Det er derfor svært at vurdere om gældsrådgivningen kan betale sig. De svenske myndigheder oplyser, at som det svenske system er indrettet, kontakter skyldnere først rådgiverne, når de har gældsproblemer. Skyldnere søger hjælp til at komme ud af disse problemer. Rådgiverne er derimod sjældent i kontakt med folk, før gældsproblemerne opstår.

Jeg mener ikke, at de svenske oplysninger giver grundlag for at ændre min holdning til indførelsen af en offentlig gældsrådgivning. Den enkelte forbruger er selv i stand til at vurdere, om han eller hun ønsker at stifte gæld. Hvis man er i tvivl, må man indhente rådgivning fra private rådgivere. Denne opgave skal det offentlige ikke påtage sig.

Lars Barfoed

/Sara Gøtske